

som Nødhjælpsarbejder. Var det Meningen med Arbejdsløshedsloven, saaledes som den blev ændret ved Lov af 4. Marts 1924? Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har jo allerede gjort opmærksom paa, at under det forrige Ministerium blev der gennemført en Række offentlige Arbejder, og samtidig blev der gennemført lidt Nødhjælpsarbejde — de Herrer har i Udvalget faaet Statistikken derover — under deres egen Minister, ganske lidt, ikke noget Aar for over 1/2 Mill. Kr., og efter at Bestemmelsen om de 15 Procents Lønreduktion er traadt i Kraft, har hele Udbyttet for Arbejdsløshedsfonden været 3 363 Kr. Saa lidt er deres egen Lov blevet anvendt. Nu siger de, den skulde anvendes meget mere, men de har ikke selv gjort det, nu skal det derimod gøres. Det ærede Medlem Hr. Slesbager siger, at der staar i Loven, at saadanne Nødhjælpsarbejder bør gennemføres. Jeg spørger: hvor staar det? Der staar i § 32, der handler om Nødhjælpsarbejder, at saafremt Staten, Kommunerne eller offentlige Institutioner vil sætte saadanne Nødhjælpsarbejder i Gang, saa skal det og det og det finde Sted.

Det ærede Medlem Hr. Slesbager talte om de svenske Forhold. Ja, omkring 1921 var der i Venstrekredse blevet en Del Interesse for Ordet „Nødhjælpsarbejde“. Man mente i Sverige at kunne finde et Udgangspunkt for en Agitation derfor, ganske glemmende, at Forholdene i Sverige — det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har til Dels allerede været inde derpaa — var ganske anderledes end her i Danmark, ligesom det dog ellers har været Skik og Brug, ikke mindst i Venstre og den konservative Lejr, at mene, at vi skal indrette vore egne Forhold efter vor egen Stilling. I Sverige havde man ikke en Arbejdsløshedsforsikring som den, vi kender her. Det er jo Sagen. Her har vi gennem Menneskaldre haft en Selvhjælpsbevægelse, en Arbejdsløshedsforsikring, startet og stiftet og opretholdt af Arbejderne selv, der endelig i 1907 naaede frem til at faa Samfundshjælp til deres egen Selvhjælp. Og denne Selvhjælp har været af et Omfang, som ganske forties ude i Agitationen fra de Herrer Side, men som er løbet op til Hundreder og atter Hundreder af Millioner. Alene siden 1920 har Danmarks Arbejdsmænd betalt i Kontingent og ekstra Kontingent til deres Arbejdsløshedskasse over 22 Mill. Kr. Saa dan noget forelaa aldeles ikke i Sverige. 22 Mill. Kr. har ubemidlede danske Arbejdsmænd indbetalt til deres Arbejdsløshedskasse for at forsikre sig selv siden

1920. 22 Millioner Kroner! Der var i sin Tid noget, man kaldte Danmarks Livs-sag, Forsvarssagen. Der blev startet en frivillig Selvbeskatning. Jeg tror ikke, at denne gennem mange Aar indbragte mere end 1 1/2 Mill. Kr. Det var fra Overklassen, fra de velhavende i Samfundet. Der er i Øjeblikket oppe en meget vigtig national Sag, det danske Nationalmuseum; der er en Indsamling i Gang, en Nationalindsamling, den har endnu ikke indbragt 1 Mill. Kr. De danske Arbejdsmænd har forsikret sig selv imod Arbejdsløsheden og dens Følger med Bidrag paa over 22 Mill. Kr. siden Aaret 1920! (Afbrydelse: De var tvunget til det!). Ja det er rigtigt, og de har gjort det, de har ofret Midlerne. Til denne Selvhjælp har Samfundet sikret dem en tilsvarende Ydelse i Form af Stats- og Kommunehjælp, først efter Loven af 1907, senere de andre Love, nu ogsaa Loven af 1921, ændret i 1924. De arbejdsløse har altsaa lovmæssig Ret til paa Grundlag af deres egen Selvforsikring, der har kostet dem de største Ofre, at modtage en Hjælp, og de har en lovmæssig Ret til Midler ogsaa fra Arbejdsløshedsfonden under ekstraordinære Forhold. Men de Herrer Program er meget simpelt og ikke til at tage fejl af, det er ved første og anden og tredje Behandling traadt tilstrækkelig tydeligt frem. Da Kronen faldt, sagde de Herrer: Livremmen ind! Ned med Arbejdslønnen! Nu stiger Kronen, og de Herrer, Højre og Venstre, siger i Kor: Ned med Arbejdslønnen! Det er Universalmidlet. Arbejdere og Arbejdsgivere har i Forsommeren sluttet en Overenskomst, en lovlig Overenskomst, hvorefter Lønnen vil gaa ned, hvis Pristallet gaar ned, til visse bestemte Tider, som de to Parter er blevet enige om. Nu kommer de Herrer og siger: Denne Overenskomst skal ikke respekteres, den skal brydes, vi maa straks have Lønningerne ned paa en helt anden Maade end den, Arbejdere og Arbejdsgivere har aftalt. Hvad kommer det for øvrigt dansk Politik eller danske Regeringer ved, som jeg sagde ved første Behandling. Er der noget Ønske derom fra Arbejdsgivernes Side, maa det være Dansk Arbejdsgiverforening, der henvender sig til De samvirkende Fagforbund og andre Organisationer med et saadant Spørgsmaal. De Herrer har kun et eneste Middel, Trylleformularen, Universalmidlet, mod alle Samfundsonder i opadgaende og nedadgaende Tider: Ned med Arbejdslønnen! Mellemhandleravance, Driftsherregvinst, Aktionærudbytte, Tantième, Bestyrelsesløn o. s. v., det eksisterer ikke for de Herrer. Og saa